Voldstafetten

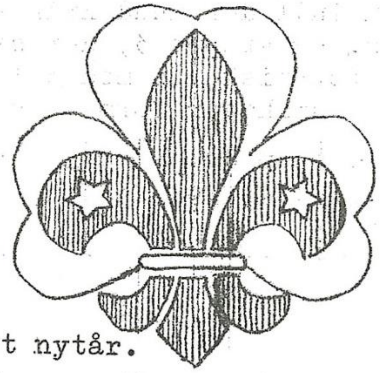

Nr.35 Januar 1967.

Nu er det nytår.
Lad os standse et øjeblik og gøre status.
Lad os betragte vor færden i året der gik.
Vi havde så mange mål vi ville nå, og som vi ikke nåede. Men der var også nogle, vi nåede.
Vi troede, at når vi nåede de mål, vi stilede imod, ville vor livskurve svinge højt opmen det viste sig, at der næsten intet skete derved.
Lad os i det kommende år først og fremmest prøve at leve. Vi har så mange valgmuligheder, og det kan let gøre os forvirrede og frygtsomme. Men lad os søge at finde os selv, og lad os så prøve at leve det liv, som netop er det rigtige for enhver af os.
Det er nu vi skal leve. Lad os gøre det.
Livet er så kort.

Per.

Gildehal d. 11/1 - kl. 20.00
i "Carlsro Selskabslokaler"

Vestvoldgildet holder gildehal m/væbneroptagelse af 7 nye væbnere, så alle, der ikke er strengt forhindret, bedes møde op i god tid.

Efter gildehallen indleder Knud Erik en diskussion om de 4 spejderkorps, og gruppe 3, der står for det materielle, lover at forfriske os med 3 lækre snitter m/ vin, samt kaffe og småkager formedelst 10 kr. pr.næse.

Gruppevis anmeldelse om deltagelse senest d. 7/1 til Carsten Petersen, telf.: 96 11 04.

Vel mødt!
Red.

Siden sidst .....

Onsdag d. 7. dec. afholdtes gildehal i Carlsro, og forventningerne til denne aften var store, hvilket vel også det store fremmøde vidnede om.
Gildebrødrene fandt rette vej ind til Carlsro's lokaler takket være Hans Jørgens smukke lysskilt med vort gildeemblem (endnu en gang tak Hans Jørgen), og klokken 20 kunne gildehallen åbnes.
Efter at fanen var rullet ud og sat i den nye smukt udførte fanefod (også en stor tak til Leif for denne) kunne det store program begynde.
Ikke mindre end 5 nye gildebrødre og 6 væbnere blev optaget, og det var en oplevelse at høre de mange gode tanker, væbnerne havde gjort sig vedr. deres svar på gildemesterens spørgsmål. Også 1 overførsel var der, og vi vil her sige endnu en gang hjertelig velkommen til jer alle.
Jytte holdt 5 min. Sct. Georg og gav os virkelig stof til eftertanke. (Jyttes indlæg bringes i dette blad-red)
Det efterfølgende traktement stod gruppe 2 for, og det lille "andespil" dygtigt ledet af Verner, gav et kærkomment beløb til gildets slunkne kasse.
Herdis og Jes tog afsked med os, da vejen nu bliver for lang at tage, efter de er flyttet ind i deres nye hus i Allerød, og vi siger tak for mange dejlige timer sammen med jer, og håber I må finde jer godt til rette i jeres nye gilde. Vi håber dog, I af og til vil besøge os, og I skal være meget velkomne.
Kl.23.30 sluttede vi en dejlig aften, og en gildehal vi sikkert længe vil mindes.

Preben.

Vi er midt i en tid, hvor der standardiseres og rationaliseres på alle områder. Man søger at forenkle arbejdsmetoder, redskaber og hjælpemidler af enhver art, og herved opnår man en bedre økonomi for virksomhederne og mere fritid og højere løn til mennesker.

Det er helt, som det skal være altsammen, og selvfølgelig skal der arbejdes videre ad den vej. Udviklingen kan og skal ikke standses, men der er en tendens i vor stræben efter standardisering, som er meget, meget farlig, nemlig tendensen til standardisering også af mennesker.

For mig ser det ud, som om vi - det er det samfund, vi lever, og det må være os allesammen - starter allerede fra børnene kommer i skole. Vi putter dem i en slags "skolemaskine" - det er hårdt sagt, måske for hårdt - og forventer at få en flok ensartede unge mennesker ud igen i hvert fald hvad kundskaber angår. Udelt skole, helst ingen under gennemsnittet, helst ingen over - ingen realeksamen - om nogle år måske, hvem ved? Alle kan ligeså godt gå i 9. og 10. klasse. Man synes bevidst at dyrke det gennemsnitlige og dermed det middelmådige.

Når skolegangen er overstået i 15-16 års alderen for størstepartens vedkommende, er de unge mennesker i den periode, hvor de er mest modtagelige for påvirkning og indtryk. Vi ser daglig, hvordan ensretningen fortsætter. I den alder tør man ikke være "anderledes", det er meget få idoler, der alene bestemmer de unge menneskers livsform, deres interesser og påklædning.

Som voksne mennesker er vi vel - uden vi egentlig gør os det klart - ofre for en ensretning af tanker og handlinger. Reklamefolk prøver at gøre os til dusinmennesker, for det er nødvendigt for storproduktionen. Vi skal helst have de samme spisevaner, de samme ideer om vores hjems indretning, nogenlunde samme klædedragt og såmænd også de samme fritidsinteresser.

Vel lever vi i et demokratisk land, såvel i politisk som i andre henseender - vi er selv medbestemmende for, hvad vi vil udsættes for af påvirkning - eller er vi ikke?

Vi bliver alle påvirket af de samme massemedier, radio, fjernsyn, aviser, det må og skal skabe en flokmentalitet, hvor der ikke er megen plads til mennesker, der er anderledes - man tilpasser sig umærkeligt. De enkelte, der skiller sig ud fra mængden, er ved at være en uddøende race.

De fleste af os er på en gang gruppemennesker og individualister, og sådan bør det vel også være.

Alle ønsker vi at være med i de fællesskab, der dannes på arbejdspladsen, blandt venner, blandt naboer. Det er svært at være med i et fællesskab og samtidig bevare sin personlighed.

Og så kan man vel spørge, hvad denne ensretning på længere sigt kan føre til. Mon ikke de fleste af os har læst Huxleys "Fagre nye verden" eller andre fremtidsromaner, der peger henimod menneskeheden som en flok sjæleligt uniformerede mennesker, der lader sig dirigere af ganske få ledere - uhyggeligt perspektiver.

Kan der gøres noget for at afværge det? Det er altid lettest at lade sig drive med strømmen. Jeg tror, at målet med tilværelsen for mange mennesker er blevet de midler, de valgte til at nå deres mål med. Midt i deres stræben efter at nå deres mål, har de glemt, hvorfor det egentlig er, de stræber, og der er ikke tid til at tænke over det, før det er for sent.
Lad os håbe, at spejder- og gildebevægelsen stadig må bidrage til at skabe mennesker, der kan tænke selv, handle selv, tage standpunkter - mennesker med en livsanskuelse og -indstilling, der gør livet værd at leve.

Jytte.

Fra grupperne:

Gruppe 2:

Så sent som d. 21/12 holdt gruppe 2 julemøde hos Eli og Leif, og vi forberedte vore indre dele særdeles godt til juledagenes anstrengelser ved at gå i gang med en kæmpegryde Gule Ærter m/sylte og pølse, øl, snaps, kaffe, kager etc. etc.

Skønt hårdt medtaget efter denne chok-start var der dog kræfter tilbage til at synge en del af vore gode gamle julesange og salmer, og til at betænke vor altid slunkne gruppekasse med en auktion over medbragte gavepakker.

En aften af denne slags kan bedre end noget andet ryste en gruppe gildebrødre sammen - kan man feste godt sammen, kan man også arbejde godt sammen, og i det nye år vil gruppen stå klar til at gå i lag med de opgaver, der må byde sig.

Vi ønsker hele Vestvoldgildet: GODT NYTÅR.

Svend.

Gruppe 3:

Gruppen holder møde fredag d.27. januar - tid og sted meddeles senere.
Vedrørende gruppens værtspligter ved gildehallen d.11. januar er alt arrangeret, men vi kontakter pr. telefon umiddelbart inden mødet.
Godt nytår allesammen!

Carsten.

Gruppe 4:

Ved gruppens første møde d. 5. december blev "novicerne" gjort bekendt med optagelses-ceremonien, og vi fik lejlighed til - så småt - at lære hinanden at kende.
Vi ses til gildehallen d. 11/1 og holder gruppemøde tirsdag d. 17/1 kl. 20.00 hos Kirsten og Poul Møller-Hansen, Gillesager 118. Evt. forhindring i at møde må meddeles værtinden på telf. 75 21 22.

Svend.

Gildeledelsen meddeler, at forslag, som ønskes behandlet på gildetinget i marts, bedes afleveret til kansleren inden den 20. januar 1967.

Preben

Redaktøren vil gerne benytte den sidste plads i dette nytårs-nummer af VOLDSTAFETTEN til at rette en dybtfølt tak til gildeledelse, gruppeledere og alle øvrige flittige medarbejdere ved bladet.

Måtte 1967 bringe lidt flere indlæg fra grupperne, fra ledelsen og fra medlemmerne, og måtte disse indlæg komme frem bare lidt tidligere end det hidtil har været tilfældet - husk, et blad kan ikke laves før alle indlæg kan overses af redaktionen!

Og så vil jeg slutte bladet med at ønske alle gildebrødre og deres familier:

GODT NYTÅR.